

ORLOVSKÝ ZÁMEK

Orlovský zámek nechal vybudovat v roce 1765 Arnošt Leberecht Bludovský z Bludovic na nejvýše položeném místě Orlové, východně od kostela. Tento majitel orlovského statku a panství získal finance na výstavbu zámku vymáháním poměrně tvrdých poddanských povinností, což se o rok později projevilo mimo jiné také vzbouřením a povstáním poddaných.

S výstavbou zámku bylo započato již ve čtyřicátých letech 18. století. Výsledkem byla jednopatrová obdélníková budova v pozdně barokním slohu. Zámek měl mansardovou střechu a vstupní průčelí obrácené k severu. Součástí jižního, zahradního průčelí, byla módní sala terrena. Rozšíření zámku přístavbami k oběma bočním stranám proběhlo v letech 1819-38 za panství Arnošta Antonína Bludovského. V rámci této přestavby bylo rovněž upraveno vstupní průčelí zámku, kde vznikl štít s erbem stavebníka. Na jižním průčelí pak byla odstraněna sala terrena a namísto ní zbudována vstupní hala, nad jejímž vchodem vznikl balkon.

Takto přestavěný zámek pak postupně přecházel do vlastnictví Jiřího Thoncke (1838) a Mikuláše Matencloita (1844) aby byl nakonec Richardem Matencloitem prodán v roce 1902 Báňské a hutní společnosti bratří Guttmannů. Ta nechala zámek upravit pro potřeby nemocnice a v areálu zámeckého parku postavila další budovy nutné pro chod zdravotnického zařízení: hospodářskou budovu (1907), márnici (1908), interní pavilony (1913 a 1924) a plicní pavilon (1922). Všechny byly navrhovány s alespoň částečným ohledem na architekturu orlovského zámku. Samotný interiér však prošel drastickou proměnou: původní hedvábné a papírové tapety byly strženy, zdi byly vybíleny, v budově byla zavedena ventilace a elektrický rozvod. V přízemí vznikly byty pro zdravotní sestry a lékaře, v prvním patře pak nemocniční pokoje s kapacitou 32 pacientů, sociální zařízení a operační sál.

Slavnostního otevření a vysvěcení nově vzniklé nemocnice se zúčastnil dokonce zemský prezident, hrabě Thun-Hohenstein. Prvním primářem se stal dr. Leopold Eichenwald a zdravotnický personál tvořily vesměs řádové sestry.

V roce 1920 postihl budovu zámku požár střechy, ale jako část nemocnice sloužila s krátkou přestávkou až do roku 1968. V té době byl však objekt již natolik poškozen vlivem důlních činností, že provoz nemocnice bylo nutno ukončit a přesunout do nových, moderních budov. Vedení města ještě nějaký čas zvažovalo využití zámku pro kulturní účely, ale nakonec orlovský zámek stihl stejný osud jako jeho nejbližší sousedníky v Ráji a Solci: byl vydán demoliční výměr a po roce 1975 byl definitivně zbořen.

(Mgr. Trojak, Marek: Orlovský zámek byl poddolován a zdemolován. Právo, čís. 72, 26.3.2005, s. 23)

Zámek v Orlové na dobové pohlednici z roku 1899

